

ת"פ 55125/12/19 - מדינת ישראל נגד עמרי דרף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 55125-12-19 מדינת ישראל נ' דרף(עציר)

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אמילי לאמי
נגד
הנאשם עמרי דרף
ע"י ב"כ עו"ד רוי גבריאלי

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1987, הורשע על בסיס הודאתו ובמסגרת הסכמה דיונית בתיק העיקרי, בעבירה של **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. הנאשם צירף והורשע בשלושה תיקים נוספים כמפורט להלן:

בת"פ 7824-08-19 בעבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין ו**תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 382 לחוק.

בת"פ 72424-06-20 בעבירות של **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין ו**תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק.

בת"פ 47124-03-22 בשתי עבירות **איומים** לפי סעיף 192 לחוק; **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק; **החזקת סכין שלא כדין** לפי סעיף 186(א) לחוק; **תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 368(א) לחוק; **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק; **ניסיון לתקיפה סתם** לפי סעיף 379 יחד עם סעיף 25 לחוק **והפרת צו שנועד להגן על אדם** לפי סעיף 287(ב) לחוק.

3. עובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים בהתאמה:

כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי - בתאריך 19.6.18, שהתה המתלוננת אידנה בחדר מדרגות בבניין הממוקם ביהוד. הנאשם הגיע למקום, ובעודו בגילופין וללא סיבה הנראית לעין, ירק על המתלוננת וגידף אותה. מיד ובסמוך,

נכנסה המתלוננת לדירתה וסיפרה לבן זוגה, אברהם, את שהתרחש. למשמע הדברים, ניגש בן זוגה לדירתו של הנאשם ודפק על הדלת, ללא מענה. בהמשך למתואר, הגיע הנאשם לדירת המתלוננת ובן זוגה, והחל לבעוט ולדפוק על דלת ביתם באמצעות שפכטל.

4. כתב האישום המתוקן בתיק המצורף ת"פ 7824-08-19 - הנאשם והמתלונן אברהם הינם שכנים ומתגוררים בבניין ביהוד. ביום 11.4.19, במסגרת ה"ט 5324-04-19, אסר בית המשפט על הנאשם ליצור קשר עם המתלונן ומי מבני משפחתו הגרים עמו, להטרידם בכל דרך, לאיים עליהם, לעקוב אחריהם או לפגוע בפרטיותם.

ביום 30.7.19, סבר המתלונן אברהם כי הנאשם דפק על דלת ביתו, ובעקבות האמור, יצא מדירתו, ירד למטה ויצא מהבניין. אז, הבחין המתלונן אברהם בנאשם, והנאשם רץ לעברו כשהוא אוחז בידו מערוך. המתלונן אברהם בתגובה, הרים את ידו השמאלית על מנת להגן על פניו והנאשם הכה בו באמצעות המערוך בידו השמאלית. לאחר האמור, נמלט המתלונן אברהם מהמקום והנאשם רדף אחריו בעודו מאיים עליו באומרו שירצח אותו ושהוא לא מפחד מהמשטרה. כתוצאה מהמקרה, נגרמה למתלונן אברהם חבלה בדמות שבר בסיס מסרק V- מרכיב ריסוקי מפרקי, רגישות ונפיחות באזור האולנרי של כף יד שמאל ורגישות בבסיס מסרק 5.

5. כתב האישום המתוקן בתיק המצורף ת"פ 72424-06-20 - במרץ 2019 הנאשם התגורר בדירת אימו ביהוד.

לפי האישום הראשון, ביום 25.3.19, יצא הנאשם מהדירה כשהוא אוחז בידו פטיש. על רקע סכסוך שכנים קודם, ניגש הנאשם לדירת שכנו המתלונן אברהם, והחל להלום באמצעות פטיש בדלת הכניסה לדירתו, תוך שהוא מקלל אותו. הנאשם שבר את העינית בדלת וכתוצאה מן המהלומות נוצרו חורים בדלת. בעת המתואר היה הנאשם בגילופין.

לפי האישום השני ובהמשך למתואר באישום הראשון, ביום 13.4.19, יצא הנאשם מהדירה והלך לבית סבו חיים, המתגורר ביהוד. הסב יצא מביתו על מנת לדבר עם הנאשם, וזה החל לצעוק עליו ולהניף ידיו כלפי הסב. מיד ובסמוך, יצא בנו של הסב, רפאל, שהינו דודו של הנאשם, והתקרב על מנת לסייע לסב. במעמד זה, הנאשם תקף את דודו בכך שנתן לו מכת אגרוף בראשו. בעת המתואר לעיל, היה הנאשם בגילופין.

6. כתב האישום בתיק המצורף 47124-03-22, במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגורר המתלונן יצחק, יליד 1946, בדירה ביהוד יחד עם בנו עומר, ביתו מושית ורעייתו. באותו מועד, התגורר הנאשם בדירה בבניין הסמוך לדירת המתלונן יצחק ומשפחתו. בין הנאשם לבניו של המתלונן, עומר ויחיאל, היכרות קודמת. הרקע לאירועים בכתב האישום הינו טענת הנאשם כי שני בניו של המתלונן התעללו בו לכאורה בילדותם.

לפי האישום הראשון, ביום 11.3.22, השליך הנאשם דבר מה על אדן חלונה של שכנת המתלוננים שרה, תוך שהוא צועק מספר פעמים למתלונן שירד. מיד ובסמוך לאמור, הגיע הנאשם לדירת המתלוננים כשהוא מצויד בסכין מטבח שלהבה שלוף. הנאשם דפק בחוזקה על דלת על ביתם של המתלוננים, בין היתר באמצעות הסכין ובעקבות כך שבר

את הידית של הדלת.

בהמשך ולאחר שהמתלונן יצחק פתח את הדלת, הניף הנאשם את הסכין לעברו וניסה לדקור אותו ואת בנו עומר וכן איים עליהם בזמן שהוא אווז בסכין כמפורט בכתב האישום המתוקן, כשהוא מתכוון לשני בניו של המתלונן. באותן נסיבות, איים הנאשם על עומר בכך שאמר לו: "אני אראה לך מה זה". בסמוך לאמור, תוך שהמתלונן יצחק ובנו עומר מנסים להדוף את הנאשם מלהיכנס לדירה ודוחפים את הדלת לכיוונו, ובזמן שהנאשם מניף את הסכין לעברם ומנסה לדקור אותם, אחז המתלונן יצחק בסכין וניסה למנוע מהנאשם לפגוע בו ובבנו עומר ואז נגרם לו חתך באצבעו אשר דימם. בהמשך לאמור, השליך הנאשם את הסכין לעבר דלת בית המתלוננים, במקום בו נותר לעמוד המתלונן יצחק, אך הסכין לא פגעה בו, ואז עזב את המקום.

לפי האישום השני, ביום 10.7.2020, במסגרת מ"ת 7778-08-19, קבע בית המשפט בין היתר תנאי שחרור לפיהם נאסר על הנאשם לבצע כל עבירת אלימות או הפרת הוראה חוקית. כשנה עובר ליום 15.3.22, ביהוד, הבחין הנאשם ביחיאל ובבת זוגו, אשר באותה העת הייתה בחודש השמיני להריונה. הנאשם קרא לעברו של יחיאל וביקש ממנו לגשת אליו. משניגש יחיאל לעבר הנאשם, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהתקרב לעבר יחיאל ואז סטר לו בחוזקה באמצעות ידו בפניו, ומשקפי השמש שהרכיב יחיאל באותה העת נפלו ארצה. בהמשך למתואר, סטר יחיאל בפניו של הנאשם.

לאחר מכן החלו יחיאל ובת זוגו להימלט מפני הנאשם והזעיקו משטרה. הנאשם רדף אחרי השניים, והשליך לעברם אבנים ובקבוקי שתייה מזכוכית אשר לא פגעו בהם תוך שהוא מאיים על יחיאל לפגוע בו.

בהמשך לאמור לעיל, הגיעו יחיאל ובת זוגו לביתו של המתלונן יצחק, ויחיאל התקשר לאחיו עומר ואמר לו כי הנאשם תוקף אותו. לאחר מכן, ירד עומר מביתו, ומשהבחין בו הנאשם החל להשליך לעברו בקבוקי שתייה מזכוכית אשר לא פגעו בו והתנפצו על הרצפה, תוך שהוא מאיים עליו.

7. הצדדים הגיעו להסכמה דיונית לפיה הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי ובתיקים הנוספים, יורשע ויופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן. לא היו הסכמות לעניין העונש.

תסקיר שירות מבחן

8. מתסקיר שירות מבחן מיום 18.9.22 עולה כי הנאשם בן 35, רווק וטרם מעצרו התגורר בבית אמו ביהוד. תולדותיו מפורטים בתסקיר. בין היתר צוין כי משפחתו חוותה טרגדיה כאשר היה ילד, אשר השפיעה על הרכב המשפחה ועל אורח חייו. אביו נפטר לאחר שנפצע קשות בתאונת עבודה וכיום מצבה הכלכלי של משפחתו ירוד מאוד עד כדי תחושת רעב והסתייעות בצדקה.

בתסקיר מתוארים אירועי אלימות שהנאשם חווה שהשפיעו עליו ועל התנהגותו. בנוסף תואר קושי נפשי איתו מתמודד, בגינו אף פנה לקבלת טיפול אך התקשה להתמיד.

באשר לשימוש בסמים ובאלכוהול, הנאשם מסר כי החל בצריכת סמים לאחר שירותו הצבאי וכי צרך אלכוהול בכמות מופרזת באופן יומיומי. הנאשם סיפר כי מאז מעצרו הפסיק השימוש בסמים ובאלכוהול.

אין לנאשם הרשעות קודמות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה אובדן משמעותי בגיל צעיר והיה חשוף לטראומות בגין לא טופל. התרשמו מנזקקות טיפולית נפשית-פסיכיאטרית וסוציאלית, וכן בתחום ההתמכרויות.

שירות המבחן התרשם כי לצד לקיחת אחריות מילולית על מעשי העבירה, הנאשם מתקשה להכיר בדפוסיו האלימים. עם זאת, התרשמו כי הנאשם מבטא נכונות להניח את משקעי העבר מאחוריו וכן מבטא נכונות להשתלבות בטיפול פסיכיאטרי.

שירות המבחן העריך סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות, ובמידה ותתרחשנה חומרתן עלולה להיות גבוהה. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות להתנהגות אלימה ומתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננים. העובדה שהעבירות מבוצעות כלפי שכנים, באופן הכרוך בקרבה ויחסים מתמשכים, מגביר מצבי קונפליקט.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות. הומלץ כי ככל ויוטל עונש של מאסר בפועל, ישולב בטיפול פסיכיאטרי ובתחום ההתמכרויות במסגרת שב"ס. כמו כן, המליץ על הטלת פיצויים לנפגעי העבירה ועונש של מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים

9. **ב"כ המאשימה** הגיש תצהיר נפגע עבירה של המתלונן אברהם(1/ת) וכן התייחס בטיעוניו לערכים המוגנים שנפגעו בארבעת כתבי האישום. כן התייחס להסלמה באלימות, כשברקע צריכת אלכוהול וכן לעשיית שימוש בנשק קר (פטיש, בקבוקי זכוכית, סכין). מרכיב חומרה נוסף מצוי בביצוע עבירות תוך כדי הליכים משפטיים מתנהלים והפרת צו שיפוטי. לאחר שהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת, עתר ב"כ המאשימה למתחמים הבאים:

בתיק העיקרי (תקיפה סתם): ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

בתיקים 7824-08-19 (איומים ותקיפה חבלנית) ו- 72424-06-20 (היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם): 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל בכל תיק בנפרד.

בתיק האחרון 47124-03-22 (איומים, היזק לרכוש בזדון, החזקת סכין, תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, נסיון לתקיפה סתם, הפרת צו שנועד להגן על אדם) עתר למתחם שנע מ-15 ל-24 חודשי מאסר.

מבחינת העונש המתאים לנאשם, טענה המאשימה שחרף עברו הנקי של הנאשם בשים לב לתסקיר השלילי, קושי בהצבת גבולות והעדר אמפתיה למתלוננים במיוחד סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות, יש לגזור על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס משמעותי ופיצוי למתלוננים.

10. **ב"כ הנאשם** פתחה טיעוניה בתאור מצבו האישי של הנאשם ויצירת קשר בין הדרדרותו לבין משבר הקורונה. הסנגורית הפנתה לאמור בתסקיר המלמד כי הנאשם היה במצב נפשי סוער, נעדר מקורות תמיכה ובמצוקה כלכלית משמעותית. בשל נגיף הקורונה הופסקו מפגשים קבוצתיים בשירות המבחן והקשר עם הנאשם נותר

מעקבי בלבד. הסנגורית ביקשה להבין את ההחמרה במצבו כשברקע המשבר הכללי והפסקת הטיפול. עוד התייחסה להתאמת בית משפט קהילתי לנאשם אולם לכך שלא מתאים בגלל מקום מגוריו. הסנגורית התייחסה לסיבות לביצוע העבירות וטענת הנאשם כי המתלוננים פגעו בו בעבר. כן הפנתה לרצף הזמנים ולזהות המתלוננים. הסנגורית הוסיפה כי הנאשם היה עצור כארבעה חודשים בשל העדר חלופה בתיק 7824-08-19. תקופה זו מחילה את העונש שהיה נגזר בתיק זה. אשר לנסיבותיו האישיות תארה כי הוא חי בעוני, זקוק לעזרה, עבר טראומות לרבות התעללות ותאונה בה נהרגה אחותו. כיום הנאשם מסיים את מכלול ענייניו ואין לו עוד רצון לנקמה. לעמדת ההגנה מאסר יעמיק את ההדרדרות ומסכן את הנאשם בחוויות קשות נוספות. בשל מצוקתו והעדר תמיכה אין לנאשם די כסף לרכוש לעצמו דבר ואפילו לא כדי להתקשר לבאת כוחו מתוך בית המעצר. הסנגורית ביקשה להסתפק בימי מעצרו המצטברים לתקופה של כמעט שנה וכן מאסר על תנאי כהרתעה ופיצוי.

11. **הנאשם** בדבריו שב ואמר שאין עוד בלבו טינה כלפי המתלוננים. הנאשם סיפר על התמודדות קשה בחייו והזנחה. תיאר כי זכה לטיפול רק לאחר מעצרו הראשון. הנאשם סיפר שעבר תקיפה מינית כשהיה ילד כבן 14 ועל הקשר בין התקיפה לבין כתב האישום. הנאשם הביע תקווה כי מי שפגע בו יקח אחריות על המעשים.

דין והכרעה

12. כתבי האישום מתארים שורה ארוכה של מעשי אלימות כלפי שורת מתלוננים. הרקע למעשים שונה, אך צירוף התיקים יחד מגולל מעשי אלימות ההולכים ומסלימים לאורך השנים. מעשי הנאשם מהווים מספר ארועים כמובנו של מושג זה בסעיף 40 יג לחוק העונשין. הארועים נבדלים זה מזה בזהות המתלוננים, בזמנים ובאופי המעשים. על פי עקרונות מבחן "הקשר ההדוק" [ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)]; ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015); ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016)], יש לקבוע מתחמים נפרדים בכל כתב אישום. בת"פ 72424-06-20 אקבע שני מתחמים בשל זהות המתלוננים.

13. בתיק העיקרי הנאשם ירק על שכנתו ובעט בדלת. מדובר במעשה הפוגע בשלוות הנפש ובכבודה של המתלוננת. יריקה אינה רק מעשה אלים אלא מעשה מבזה המעורר גועל בקורבן. ביצוע העבירה כאשר הנאשם בגילופין וללא כל סיבה נראית לעין מחמיר את עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים. כך גם ביצוע העבירה כלפי שכנה בבנין מגורים. פגיעה בתחום שאמור להיות מוגן מערערת באופן משמעותי יותר את השלווה ותחושת הביטחון לה זכאי כל אדם וביתר שאת בקרבת ביתו שם הוא יכול לקוות להרפות מהגנות. על אף כיעור המעשה בהתאם למדיניות הענישה המקובלת ובהשוואה לסולם האלימות הרחב יותר, **מתחם העונש ההולם בארוע זה נע בין מאסר צופה פני עתיד למספר חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

14. בת"פ 7242-06-20 פגע הנאשם בזכות הקנין של שכנו שעה שהלם בדלתו בפטיש וגרם נזק לדלת. גם בארוע זה ואף שהאלימות הופנתה כלפי רכוש, יש במעשים פגיעה בלתי מבוטלת בשלוות הנפש ובתחושת הבטחון שכן אף הפעם מדובר בסכסוך עם אותו שכן ובאלימות שיש בה להפחיד ולערער. גם בארוע זה היה הנאשם בגילופין באופן שמגדיל את פוטנציאל הנזק בשל הקושי בהפעלת שיקול דעת. שקלתי את הנזק שנגרם

בפועל ואת פוטנציאל הנזק ואני קובעת מתחם שבין מאסר צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

15. באישום השני באותו כתב אישום מדובר על תקיפת דוד של הנאשם באגרופ. הנאשם פגע בגופו של אדם אחר שנחלץ להגנת אביו (סבו של הנאשם). שקלתי העובדה שלא מדובר במעשה מתוכנן או מתוככם וכן העובדה שמדובר על אלימות נקודתית ללא שימוש בכלים. שקלתי פוטנציאל הנזק נוכח ביצוע העבירה בגילופין וכן העובדה שלא נגרמה חבלה. כן שקלתי מדיניות הענישה ואף בארוע זה אני קובעת מתחם שבין מאסר צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

16. בת"פ 7824-08-19 מדובר בפגיעה חוזרת באותו מתלון המוזכר בתיק העיקרי ובאישום הראשון בתיק 7242-06-20. הפעם בוצעה העבירה לאחר שכבר הוצא צו למניעת הטרדה מאיימת (העבירה של הפרת צו נמחקה). הפעם הכה הנאשם בשכנו כשהוא אוחז בידו מערוך. כתוצאה מן התקיפה נגרמה למתלון חבלה של ממש. רף האלימות קשה יותר, הנאשם עשה שימוש במערוך והנזק שנגרם חמור יותר. הפגיעה היא בגופו של המתלון, בכבודו, בזכותו לביטחון ולהגנה ובשלמות נפשו. החבלות שנגרמו ממשיות ופוטנציאל הנזק גבוה יותר בשל השימוש במערוך ככלי תקיפה. עיינתי בהצהרת הנפגע שהוגשה (ת/1) ותאור המתלון אודות החרדה בעקבות הארועים, החשש לנוע בחופשיות בסביבת מגוריו ואף הצורך במעבר דירה. בארוע זה אני קובעת מתחם שבין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בת"פ 47124-03-22 חלה הסלמה קשה באלימות בשל השימוש בסכין. מדובר במעשה מתוכנן שכן הנאשם הגיע לדירת המתלוננים כשהוא כבר מצויד בסכין. תחילה ספגה הדלת את האלימות אולם לאחר שהמתלון פתח את הדלת, איים הנאשם לדקור את בנו, הניף את הסכין וניסה לדקור את בנו של המתלון ואגב כך פגע במתלון וגרם לו חתך באצבע. המתלון הוא יליד 1946. פוטנציאל הנזק בארוע זה חמור אף יותר שכן הנאשם השליך את הסכין לעבר דלת במקום בו נותר לעמוד המתלון אך הסכין לא פגע בו. השימוש בסכין מעלה מאד את הסיכון לפגיעות קשות ואף קטלניות. אף הפעם ביצוע העבירה בפתח בית המתלון מחמירה את עוצמת הפגיעה בכל אחד ואחד מן הערכים שנפגעו. האישום השני באותו כתב אישום המתאר ארוע שקדם לארוע הסכין, אף הוא עלול היה להסתיים בפגיעה חמורה בשל השלכת אבנים ובקבוקים לעבר שני בניו של המתלון. בנוסף בוצעו העבירות תוך הפרה של צו בית משפט שנועד להגן על אדם. הפגיעה המשמעותית ביותר היא במתלוננים עצמם אולם פגיעה מסדר שני היא בכיבוד החלטות שיפוטיות ואמון הציבור במערכת החוק והאכיפה. שקלתי החזרתיות של המעשים, הצטיידות בסכין, שימוש באבנים ובקבוקים, אלימות ברחובה של עיר וכאשר המתלון נמצא עם בת זוג שהיתה בהריון מתקדם וכן מדיניות הענישה בעבירות אלימות. בקביעת המתחם בארוע זה, שקלתי מנגד את הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה כפי שמפורט בחלק הכללי לכתב האישום לפיו טען הנאשם כי בניו של המתלון התעללו בו בילדותם. אני קובעת מתחם כולל לכתב האישום בכללותו שבין 12 חודשים לבין 24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

17. מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של אלימות בין שכנים נגזרת בין היתר ממספר האירועים, מידת הפגיעה, שימוש בסכין או כלים אחרים וכמובן נסיבות כל מקרה ומקרה. את הפסיקה יש לקרוא בהתאמות הנדרשות למקרים שלפני. ראו למשל:

א. רע"פ 2335/21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.21) - הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה (בשלב מאוחר של המשפט - לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת - כלתה) בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים ופציעה בנסיבות מחמירות. בנה של הנאשמת הכה את המתלוננת (אשתו). המתלוננת ביקשה את עזרת הנאשמת וזו איימה על המתלוננת ברצח, אחזה בחולצתה ושרטה בסכין בפניה ובבית החזה. **בית משפט השלום קבע מתחם בין 8 חודשי מאסר ל- 20 חודשי מאסר בפועל**, עמד על מידת המסוכנות הגבוהה שנשקפת ממנה לפי הערכת שירות המבחן, ודחה את המלצת השירות להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות. על המבקשת נגזרה **שנת מאסר בפועל** בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

ב. רע"פ 3163/17 יואב שבח נ' מדינת ישראל (19.6.17) - בבית-משפט השלום הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי - על המבקש, כאשר תקף קשיש על רקע סכסוך בשעה שהלה הלך ברחוב עם כלבו, וגרם לו לחבלות שהצריכו טיפול רפואי. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והעמיד את עונשו על **10 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, כשיתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית-המשפט העליון - נדחתה.

ג. ת"פ (רמלה) 74327-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני (23.2.21) - הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בשני כתבי האישום. במסגרת כתב האישום בתיק העיקרי הורשע בעבירות של תקיפה סתם, הפרת הוראה חוקית, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. באישום הראשון, בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין אמו, הכה אותה הנאשם באמצעות ידו בידה הימנית. האם התקשרה למשטרה והוא נלקח לחקירה ושוחרר בהוראת קצין משטרה, כשאחד מתנאי השחרור הינו הרחקה מן הבית. בניגוד להוראה זו, למחרת, הגיע אל הבית. באישום השני, בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין אמו, השליך הנאשם את הטלפון הנייד של האם לעברה, הטלפון פגע בפניה ונגרם לה דימום בשפתיה. האם התקשרה למשטרת ישראל, אשר הגיעה אל המקום. הנאשם נמלט מן השוטרים ונעלם. במסגרת כתב האישום בתיק שצירף הורשע בעבירה של פציעה לאחר שחתך בסכין יפנית את המתלונן בזרת ימין וגרם לו לחתך כך שנזקק לקבל טיפול רפואי. בית המשפט קבע **שמתחם העונש ההולם ביחס לאישומים בכתב האישום העיקרי מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל, ואילו ביחס לאירוע נשוא כתב האישום השני נע בין מספר חודשי מאסר ל- 15 חודשי מאסר בפועל**.

ד. ראו עפ"ג (תל אביב) 7956-05-19 ערד נ' מדינת ישראל (23.10.19) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה סתם, איומים והחזקת סכין. על רקע ויכוח בין שכנים, נכנס הנאשם לדירתו, הצטייד בסכין ואז תקף את שכנו המתלונן בכך שחנק אותו בצווארו עם יד אחת תוך שהוא אחז בסכין בידו השנייה ואיים על המתלונן בכך שאמר לו שישחט אותו וילדיו. במקרה זה קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. הוגש ערעור לבית משפט המחוזי לגבי חומרת העונש וקביעת המתחם. הערעור נדחה.

ה. ת"פ (ראשל"צ) 9090-02-17 מדינת ישראל נ' פודגלזוב (26.6.17) - הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות איומים ובהחזקת סכין שלא כדין. העבירות בוצעו על רקע סכסוך שכנים במהלכו הגיע המתלונן לדירתו של הנאשם ובין השניים פרץ ויכוח שהתקיים על סף דירתו של הנאשם. המתלונן פנה לדרכו אולם הנאשם חזר לדירתו, יצא ממנה אל חדר המדרגות כשהוא אחז בסכין מטבח רגילה והחל לנופף בה. בשלב זה המתלונן

התנפל על הנאשם והוציא מידו של הנאשם את הסכין. לאחר מכן בתחנת המשטרה איים הנאשם על השוטרת שחקרה אותו בכך שאמר לה "אם אני חוזר הביתה אני תולה את השכן". בית המשפט קבע כי **מתחם הענישה לעבירת איומים באמצעות סכין נע מ-6 חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל**. בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות אלימות הושתו עליו **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

18. בקביעת המתחמים שקלתי מספר המתלוננים, חזרתיות בהזדמנויות שונות, בתקופות שונות, העובדה שמדובר בשכנים, מיקום העבירות בבנין המגורים, בפתח הבית או ברחוב, שימוש הולך ומסלים באביזרים והתוצאות בכל אחד מן המקרים. פגיעה במתלונן קשיש מחמירה אף יותר את עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בשל פער הכוחות המובנה בשל הגילאים. לא בכדי קבע המחוקק עונש חמור יותר בגין תקיפת קשישים. פגיעה באדם חלש יותר מחייבת גינוי חריף יותר ערכי ועונשי. במקרים שהובאו מן הפסיקה דובר על פי רוב בארוע נקודתי. המקרה שלפני חמור יותר בשל הצטברות מתלוננים לאורך השנים, האלימות שעולה ומתגברת והאופי הבלתי צפוי שבו מתפרצת האלימות. שבתי וקראתי את חוות הדעת הפסיכיאטרית על מנת לבחון האם בקביעת המתחם יש להביא בחשבון קרבה לסייג לאחריות פלילית. חוות הדעת סוקרת אובדנים שחוה ונסיבות חיים קשות. מתוארת צריכת אלכוהול מופרזת ושימוש בסמים אך לצד הבנת הסבל שהיה מנת חלקו של הנאשם, אין הדברים באים בגדר קרבה לסייג מאחריות פלילית.

19. **העונש המתאים** - בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין מצאתי לגזור על הנאשם עונש כולל בגין מכלול הארועים המפורטים בכתבי האישום. הנאשם עבר בחייו משברים קשים מאד שהותירו בו פצעים שלא טופלו כראוי. בגיל 4 היה ברכב בו נהג חבר של אביו בעודו תחת השפעת אלכוהול. בתאונה נהרגה אחותו בהיותה בת 8 שנים ואמו נפצעה קשה. הרקע המשפחתי מתואר בחוות הדעת הפסיכיאטרית כקשה ללא קשר לתאונה. בעקבות המשבר הוריו התגרשו. בשנת 2008 עבר אביו תאונת עבודה שהותירה אותו נכה קשה וכעבור כשנה נפטר. בילדותו מתוארים קשיים חברתיים ומשברים נוספים. כל אלו עברו ללא טיפול, ללא תמיכה ומבלי שהאסונות עובדו. קל להבין כיצד הפצעים חרטו צלקות נפשיות ובהעדר טיפול מצא הנאשם דרך מילוט באלכוהול ובסמים. הנאשם מתבטא היטב ולאחר שהקשבתי לדבריו לאורך מספר דיונים ולאחר שראיתי אותו נותרתי בתחושת צער גדול על הכאב שנפל בחלקו ועל העדר הטיפול שהוא זקוק לו כל כך. לזכות הנאשם הודאתו מבלי צורך בשמיעת עדים. בכך חסך ניהול הליכים בארבעה תיקים וריבוי מתלוננים שהיו צריכים להישמע. בקביעת העונש שקלתי פגיעת עונש מאסר בנאשם על רקע נסיבותיו ומצבו הנפשי והעובדה כי היה נתון במעצר כארבעה חודשים (ת"פ 7824-0819) וכעת הוא במעצר מאז 12.3.22 (ת"פ 47124-03-22). שקלתי נסיבות החיים של הנאשם כפי שפורט בתסקיר, בדבריו שלו ובטיעוני באת כוחו והעובדה שטרם התיקים הללו לא היו לחובתו הרשעות קודמות. ברור שהנאשם זקוק לטיפול. ספק בעיני כמה יתממש הטיפול בין כתלי הכלא (נוכח תקופת מאסר קצרה לאחר שינוכו ימי המעצר). אני מחזקת ידיו של הנאשם שיפנה ללשכת הרווחה, יבקש ויסתייע בכל הליך שיוצע לו, על מנת שיוכל להתמודד עם קשיי החיים שעוד נכונ. מן הצד השני, אינני שוכחת את נפגעי העבירה ויש מקום לפיצוי במסגרת ההליך הפלילי. פיצוי זה הוא על דרך האומדנה ובהתאמה לשיעור הפיצויים הנפסקים בהליכים מסוג זה. לא מדובר במענה שהוא תחשיב לנזקים שנגרמו או הערכה כספית של השפעותיהם אלא מענה המשלב בין אמירה ערכית בדבר הפסול לבין מרכיב נוסף מוחשי בין מרכיבי הענישה. בסופו של דבר אני ממקמת את הנאשם ברף תחתון בכל אחד המתחמים וקובעת עונש כולל כדלקמן:

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **17 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי** לתקופה של 3 שנים מיום שיחרורו של הנאשם ממאסר והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות או איומים או עבירה אחרת בה הורשע.

ג. **פיצוי למתלונן אברהם קוקו בסך 1,800 ₪.**

ד. **פיצוי למתלונן יצחק אשכנזי בסך 1,800 ₪.**

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.2.23 והבאים בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד תעמוד יתרת הפיצוי לפרעון מדי. ב"כ המאשימה יעביר פרטי מתלוננים למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום. לבקשת הנאשם, ניתן לעשות שימוש בסכום כסף שנמצא בפיקדון בתיקים האמורים לצורך עמידה בתשלום הפיצוי. יתרת חובה תשולם כמפורט לעיל.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין ולאחר עמידה בתשלום הפיצוי, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"ג, 17 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

